

Svačka zahrabala své novorozené do řízků. — Na polních pracích v Noutonicích byla zaměstnaná vdaná Slovačka Anežka Minářová. V minulých dnech povila Minářová novorozeně, které jí připadlo značně na obtíž, neboť ošetřováním nemluvněta mohla ztratit zaměstnání. Aby nepozbyla výživu, dopustila se žena hanebného činu. Zahrabala totiž živé děťátko do řepových řízků, kdež se robátko ovšem záhy zadusilo. Ostatní dělnice ovšem spozorovaly změnu, která se s Minářkovou udála, a když dítko nikde nespatriřly, oznámily to četnictvu. Minářová byla četníky vyslyšována, ale popřela vše. Nezbylo tedy nic jiného, než aby byla podrobena lékařské prohlídce. Výsledek její dal podnět k tomu, že Minářová byla zatčena a do nemocnice trestního soudu v Praze dopravena. Aby vzbudila domněnku o své nevině, byla na cestě k soudu velmi veselá. Teprve, když dělnice hromadu řepných řízků rozházeli, našli v ní mrtvolu děťátka. Na telegrafický rozkaz vyšetřujícího soudece p. dra. Hlouška byla mrtvola odnesena do pražského ústavu pro soudní pitvu.

Košerákova dcera skočila se třetího patra. — Emma Loewyova, 24letá dcera košeráka ze Soukenické ulice, přišla dne 17. října o 2. hod. odpolední na návštěvu ke své sestře, bydlící v protějším domě č. 17. Mezi rozhovorem odešla Loewyova z pokoje ve třetím patře na balkon, odkudž z nenadání vyskočila na dlažbu. Zoufalá dívka dopadla na telegrafní drát, který se síce přetrhl, ale značně zmírnil rychlost pádu. Loewyova dopadla na uliční dlažbu, kde nalezena v bezvědomí. Lékař p. dr. Svoboda ze záchranné stanice zjistil, že mimo vnitřní zranění utrpěla zlomení nohy a rozdracení kyčle. Poskytl jí první pomoci a dal ji odvézt do všeobecné nemocnice. Případ měl v zápětí velké shromáždění obecnosti. Z jakých důvodů Loewyova provedla zoufalý čin, není známo, neboť vzhledem k těžkému poranění nemohla býti vyslyšována. Vypravuje se, že v poslední době byla trdnomyšlnou a že nejspíše v duševním rozrušení skočila se závatné výše.

Osudné pomluvy. — Na jaře letošního roku oznámeno bylo zedníku Josefůvi Peschkoví v Šachově u Ústí n. L. anonymními dopisy, že jeho nevěsta 28letá Marie Doerrova z Javorů má milostné pletky ještě s jinými, která zpráva její tak rozčilila, že si umínil, že jí i sebe zabije. Skutečně také, když Doerrova vyšla záhy z rána ze dveří domu, Peschke ji přepadl a bodl nožem, načež přchl a v domnění, že svou nevěstu usmrtil, vrhl se do Labe a utonul. Doerrův zasáhl nůž však pouze ruku a probodl ji. Když zvěděla o osudu svého ženicha, stala se zádumčivou a zanánela se úmysly sebevraždy. Dne 18. října vytroujila se na pohřeb náhle na poli zemřevší vdovy Jahnelové, úmysl svůj však změnila a prohlásila své tětě, že se na něj bude dívat i pudy. Po pohřbu nalezena byla Doerrova na půdě oběšena. Za jejím pasem nalezen zadržovaný listek, na kterém odkázala si na pohřeb 160 kor. Peschke i Doerrova byli spřádání lidé a v zoufalství věhnnání byli jen luhými pomluvami.

Krvavá svatba. — V Hejčíně na Olomoucku slavil dne 18. října dělník Albrecht svatbu a veselí svatební zakončeno bylo večer taneční zábavou v hostinci, ke které do- stavila se také v hojném počtu místní mládež. Svatobčanům nebylo to příliš po chuti a obě strany se po několika alovních pátkách dali do rvačky, ve které použito nožů, židlí a sklenic. Na obou stranách

bylo četně zraněných. Dělník Machala zraněn byl těžce na hlavě a na krku a byl z taneční síně odnesen v bezvědomí. Ženich byl zbit tak důkladně, že musil být do bytu odveden v roztrhaných šatech. Vážně zraněny byly i jiné osoby. Pohled na zkrvácené rváče a spoustu, kterou v hostinci způsobili, byl po bitvě příšerný. Četnictvo ještě v noci zahájilo vyšetřování a účastníci taneční zábavy sejdou se záhy u soudu.

Pianistovy falešné "hmaty". — Eduard Mueller, 18letý pianista v "Jedové chýšii", neměl večer 23. září do hry prázdné chuti. Prsty se mu takřka na klávesy lepily a v srdeci ozývala se touha, udělati zas jednou do světa pořádnou "díru". Nedav tedy se nikým zdržovat, vyrazil o 10. hodině do temné noci a kolem "Červeného domu" a německé nemocnice pražských kapekůrazil si cestu do Tábořské ulice. Cílem jeho byla noční kavárna, kdysi zvaná "Trousilka", kdež je mnohem příjemnější dělat hosta, nežli v "Jedové chýšii" trmáceti na klaviatuře utýrané prsty. V kavárně sedělo několik návštěvníků, z nichž Muellera nejvíce zajímal člověk s ukrutně tlustým zlatým hodinkami. "Ten "klandır" a ty "pídata" mít, tak jsem s to převrátit Prahu vzhůru nohama!" řekl si v duchu pianista, nemaje ani z daleka tušení, že přání jeho za nedlouho se splní. Neznámý držitel "zlata" za chvíli usnul a když se probudil, seznal, že je o drahocennou přítěž lehčí. Způsobil hrozný poplach, jimž síce pobouřil celou Tábořskou ulici, ale hodinek tím přece nepřivola. Ty byly již v držení Muellera, který co nejrýchleji opustil místnost a uchýlil se do Bendovy kavárny na Fuegnerovo náměstí. Tam do sebe lil všechny možné druhy nápojů, setrval v tomto obžerství až do zapravení útraty, obnášející skoro 28 korun, dal v zástavu řetízek, který číšnice Růžena Ziskalova odnesla do zastavárny a přijala naň zápůjčku 60 korun. Za peníze, jež mu po zapravení útraty zbyly, hýřil Mueller ještě následující den a večer pak zarazil i hodinky. Ale v zápětí dostavila se pohroma. K udání okradeného, jenž se mezi tím dopátral adresy zlodějského pianisty, byl též zatčen a uvězněn. Chudák okradený neshledal se více se svými skvosty: skosilťat její smrt právě v též den, kdy dostal obsilku k trestnímu soudu, kde měl v příčině krádeže vydati svědectví. Mueller ostatně čin nepopíral; patrně tušil, že by mu to praníc nepomohlo. Jak ze soudních spisů vysvítalo, byl již třikrát pro krádež trestán, a poslední úděl, lmsěný žalář, odbyl si krátce před uvedenou krádeží. Byl obžalován ze zločinu krádeže a loupeže a poněvadž nijak neprojevoval, že hodlá zanechat téžto falešných "hmatů", dostalo se mu dne 15. října při líčení trestu dle vyšší "škály", totiž 7měsíčního těžkého žaláře se sedmi posty.

Okradli metaři. — "Komu los však méně skvoucí, padl, aspoň pro budoucí, poutníky a poutnice, urovnávej silnice." Takový los, arcí v příliš zrealizovaném smyslu, padl Josefůvi Hildebrantovi, obecnímu metaři ze Smíchova. Denně tento starší již muž v prvních hodinách ranních ubírá se do Prahy, do obecního dvora, aby s řadou jiných vydal se do ulic pražských a zametl před slunec vřehodem pro ospalejší poutníky a poutnice úspěšně ulice. Dne 8. září t. r. už po třetí hodině ranní ubíral se za úplné tmy ze Smíchova přes most Palačského do Prahy. Asi v polovině mostu setkal se s pěti mladíky, jimž šlika mostu nesta-

vila. Drželi se za krk, hulákali, měli ve vyšším patře. Hildebrant, aby se jim vyhnul, sešel s chodníku do jízdny dráhy, ale tu se k němu jeden z nich přitočil, vzal ho pravou rukou kolem krku a prohodil: "Fotrlinku — tady se nechodí — jdou táhle na druhou stranu!" A když se Hildebrant z jeho obětí vytočil, prohodil ještě: "Tak... a už je to hotovo!"... V neblahém tušení pohledl Hildebrant na vestu a s leknutím spozoroval, že mu v knoflíkové díře visí jen kroužek od řetízku, který byl přestípnut a že zmizel mu i s hodinkami. Obrátil se po mladíci a zahlédl, jak jiný mladík už má hodinky v ruce a kvapně s nimi odehází. "Ale, pánové, tohle je divný spás... snad mi je nechcete ukrást, chudému metaři!" "Pánové" však se ani neohlédli, z rychlího kroku a zmizeli po schodech na smíchovské straně Palačského mostu. Hildebrant doběhl k výběřčí budce, kde stojí strážník, výběřčí a akcižák a tu sdělil jim, co se mu na

mostě přihodilo. Strážník za mladíky se pustil a dopadl tři z nich někde u smíchovského nádraží. Ale ti dva, kteří Hildebranta obrátili, scházeli. Nicméně podařilo se Josef Kutil, 29letý dělník ze Smíchova, a Josef Švarz, 22letý lakýrnický pomocník z Košíř. Před soudem, kde zodpovídati se měli pro zločin krádeže, popírali vizu, ale Hildebrant s určitostí je poznal a rovněž tři jejich druhotné dosvědčili, že krádež spáchali. Vzhledem k tomu, že byli oba již pro krádež trestáni, odsouzen byl Kutil do těžkého žaláře na 13 měsíců, Švarz na 6 měsíců.

Dopis matčin. — Pí. F. Growchowský, z Elbing, Kansas, jest následovního dopisu pisatelkou: "Máme četnou rodinu, osm dětí, tak že hezkou trošku Hoboka v naší domácnosti spotřebujeme. Je to dobrý a účinný lék, a ušetřil nám mnohý lékařský účet. Děťky mají jej rády, protože příjemně chutná, chodí, volaje, "maminko, chei trochu z té "Boko láhve". — Asi před

dvěma roky všichni jsme se skoro zároveň rozstonali, ale s boží pomocí a užívání Hoboka brzy zase uzdravěli."

Dra. Petra Hoboko je nade všechny jiné lékem matek. Podání rychle, uspoří Vám mnohé hodiny úzkosti a prodlělé noci. Není lékem lékárnickým, ale prodává se pouze od jednatelů nebo od majitelů přímo. Dr. Peter Fahrney & Sons, 112-118 South Hoyne ave., Chicago, Ill.

CHAS. H. STILLER
vlastní vzorně zařízený
Hostinec
na severozáp. rohu 13. a Howard ul. v Omaze.
Má na skladě vždy nejlepší importované doutníky i domácí vína a likéry.
Storzův ležák vždy na čepu. Chutný zákusek vždy po ruce. Zastavte se na jednu. 42

NEJLEPŠÍ LÉKAR
Pro Nemocné Lidi.
Téměř každý najde tu uzdravení. Nikdo nemá zoufat, neboť i pro něho je pomoc.
V AMERICĚ, v tomto kraji pokroku, nikdo nemusí zoufat, přijde-li na něho choroba, poněvadž jestvuje tu jeden známý léčebný ústav pod jménem:
THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE,
140 West 34th St., New York, N. Y.
KDE KAŽDÉMU POSKYTUJE SE NEJLEPŠÍ LÉKAŘSKÁ POMOC. •

Zde nejen boháčci, ale i chudí lidé mohou být léčeni velice učeným a zkušeným profesorem, když obvyční lékaři nemohou jim pomoci.



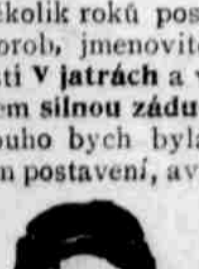
Všude žijí lidé, kteří byli v tomto ústavu vyléčeni. Tisícům a tisícům bylo navráceno zdraví i těm, kdož již zoufali, poněvadž jinde byli marne léčeni. Způsob léčení v tomto ústavu je obdivuhodný. Vy jen popište svoji chorobu a vysokoučený profesor, prozkoumaj příznaky dle popisu, předpíše a dá vám připravit zvláštní léky, které neminou se cíle.

Za léčivost jejich se ručí.

Kdo trpí tuze na nějakou chorobu, necht' nevyhazuje peníze jiným lékařům, nýbrž at' obrátí se na dolo uvedenou adresu a obdrží poradu zdarma. Pamatujte však, že toto jest jediný skutečný ústav, kde vlastním svým způsobem uzdravují nemocné.

Pro nedostatek místa můžeme uveřejnit pouze několik dosvědčení z tisíců dopisů, které docházejí do ústavu prof. Collinse.

Slyšte, co náš národ mluví o tomto doktorovi:

 <p>Měl bolesti v křiční kosti.</p> <p>Měl jsem kruté bolesti v křiční kosti skoro celý jeden rok a ani nemocniční lékaři nedovedli mně pomoci, až jsem se obrátil na dra. Collinse léčebný ústav, odkud přišly mi léky, po jejichž užití zůstal jsem zdravým.</p> <p>Mike Novák, 1253. Mohlen Av. Pueblo, Colo.</p>	 <p>Uzdravena z matičné choroby.</p> <p>Stonala jsem delší čas matičnou nemocí, avšak použila jsem léků Dr. Collinse a jsem dnes zdravou a vyléčenou ženou.</p> <p>Mrs. Agnes Gačnik, R. F. D. 3. Johnstown, Pa.</p>
 <p>Uzdravený z choroby krve.</p> <p>Následkem znečištění krve trpěl jsem silným svrběním po celém těle a poněvadž jsem zkoušel všeliké léky, myslil jsem, že není lékaře který by mne vyléčil. Ale mylil jsem se, neboť léky z ústavu prof. Collinse sejmuly se mne nemoc tu, jakoby kámen do vody hodil.</p> <p>Stany Vodila, B. 65. West Charleston, W. Va.</p>	 <p>Trpěla zastaralou komplikovanou nemocí.</p> <p>Za posledních několik roků postihlo mne mnoho chorob, jmenovitě měla jsem velké bolesti v jatrách a v podbřiší; též trpěla jsem silnou záduchou. Nevím jak dlouho bych byla setrvala v tom krušném postavení, avšak dopsal jsem prof. Collinsovi, upotřebila jeho rady a léků a teď prohilášuji, že jsem úplně zdravá a svých povinností schopná ženská. Zde jest moje podobizna.</p> <p>Mrs. J. J. Wacha, R. F. D. 3. Lidgerwood, N. Dak.</p>
 <p>Vyléčený z revmatizmu.</p> <p>Byl jsem stížen revmatismem ve všech kostích a nejvíce v nohách a upotřebil jsem mnoho rozličných patentních léků, ale bez výsledku. Konečně obrátil jsem se na prof. Collinse léčebný ústav a pomocí jeho vědy a léků uzdravil jsem se trvale.</p> <p>Frank Dědič Crete, Neb.</p>	

Z mnohých písemných poděkovaní je zjevnó, že nejvíce nemocných lidí vyléčí **The COLLINS N. Y. M. I.** On je jediný, jenž ručí za úplné vyléčení takých pacientů, jež přijme do léčení, ať již trpí na akutní, chronické anebo zastaralé nemoci.

TAJNÉ PŮHLAVNÍ CHOROBY MUŽSKÉ I ŽENSKÉ jakož i otravu krve každého druhu zaručuje vyléčit s mlčenlivostí. Počáteční souchotiny vyléčí v krátkém čase. Tedy! Proč stůněte a trpíte?
Popište důkladně všechny vaše bolesti a utrpení, udejte své štáři, jak dlouho jste nemocní a dopis adresujte na:

THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE,
140 West 34th Street, New York, N. Y.